

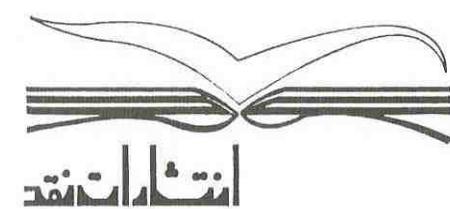
مارکس

نقد

فلسفه
حق
همگل

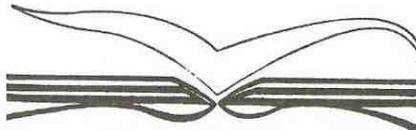
مقدمه

ترجمه: رضا سلحشور

اطلاعیه

انتشارات نقد

مارکس

نقد فلسفه حق هگل

مقدمه

ترجمه: رضا سلحشور

"انتشارات نقد" کار خود را با انتشار مقدمه‌ی مارکس به نقد فلسفه‌ی حق هگل آغاز می‌کند.

"انتشارات نقد" برآن است تا سرحد امکان به انتشار آثاری (اعماز تالیفات تازه، ترجمه‌ها و بازچاپ آثار منتشر شده) بپردازد که به نحوی در خدمت یک تئوری انتقادی درباره‌ی جامعه بطور کلی؛ و نقد مسائل جامعه‌ی ایران، بطور ویژه باشند.

"انتشارات نقد"، از انتشار آثاری که در چارچوبهای ایدئولوژیک حافظ وضع موجود قرار دارند، پرهیز می‌کند؛ اما در چاپ و انتشار مشاجرات گوناگون بر سر مسائل تئوری انتقادی در طیف بسیار گسترده‌ای از نگرگاه‌ها، هیچگونه مانعی در برابر خویش نمی‌گذارد و در خدمت به غنا و تنوع دیدگاه‌های انتقادی کوشاست.

مسئولیت گزینش آثار تالیف و ترجمه و انتخاب آثاری برای بازچاپ آنها، بر عهده‌ی شورای ویراستاران "انتشارات نقد" است.

"انتشارات نقد"

NAGHD

Postlagerkarte

Nr. 094785 C

3000 Hannover 1

یادداشت مترجم فارسی

"نقدفلسفهی حق هگل- مقدمه" نوشته‌ی کوتاهی است که مارکس در اوخر سال ۱۸۴۳ و آوریل سال ۱۸۴۴ به عنوان مقدمه‌ای برای نقدش به کتاب "فلسفهی حق" هگل نگاشته و در سال ۱۸۴۴ در سالنامه‌ی آلمانی- فرانسوی منتشر کرده است. خود آن نقد، که در برگیرنده‌ی بررسی انتقادی پاراگرافهای ۲۶۱ تا ۳۱۳ کتاب هگل است و در تابستان سال ۱۸۴۳ نوشته شده، نخستین بار تحت عنوان "نقد دکترین دولت هگل" در سال ۱۹۲۷ انتشار یافت.

بررسی جایگاه آن نقد و این مقدمه‌ی کوتاه و اهمیت بنیادی و گرایش‌های تئوریک آنها و ارزیابی جایگاهشان در اندیشه‌ی مارکس، چه به لحاظ شناخت شناسی و چه از دیدگاه تئوریک- سیاسی، محتاج نوشته‌ای مفصل است که مسلم از این مقدمه طولانی تر خواهد شد. کاری که در این فرصت نه مجالش هست و نه مناسبتش.

پس در این یادداشت بهتر است تنها به اشاره‌ای به ترجمه‌ی فارسی آن بسنده کنیم.

از این مقدمه، یک ترجمه‌ی کامل را "انتشارات مزدک" منتشر کرده است. این متن متأسفانه از چنان بی‌دقیقی‌ها، نارسایی‌ها و لغزش‌های تئوریکی برخوردار است که آن را غیرقابل اعتمادی کند. گویا ترجمه‌ی کامل دیگری نیز حدود بیست سال پیش، از این متن صورت گرفته که در نشریه‌ی "جهان نو" در ایران منتشر شده است. متأسفانه این متن در دسترس نبود. همچنین "سازمان وحدت کمونیستی"، ترجمه‌ای از چند صفحه‌ی نخست این مقدمه را در نشریه‌ی "اندیشه‌رهایی" شماره‌ی ۲ منتشر کرده است. ترجمه‌ی

* کارل مارکس

* نقد فلسفهی حق هگل- مقدمه

* ترجمه‌ی: رضا سلحشور

* ژانویه ۱۹۸۹

* انتشارات نقد

NAGHD
Postlagerkarte
Nr. 094785 C
3000 Hannover 1

"اندیشه‌هایی" اولاناقص است و ثانیاً حتی در همین یکی دو صفحه از لغزش‌های کلامی و تئوریک برگزار نیست؛ اگرچه انصافاً زبانی شیوا و روان دارد.

ترجمه‌ی حاضر - به دور از فروتنی‌های رایج که بیشتر نشانه‌ی ادعای هستند - نمی‌تواند از کمی و کاستی بری باشد؛ اما احتمال لغزش‌های تئوریک نیز در آن اندک است. ترجمه‌ی با انتکابه متن آلمانی منتشر شده در جلد نخست مجموعه‌ی آثار مارکس و انگلیس (MEGA / ۱۹۶۱ و ۱۹۸۲) صورت گرفته و با ترجمه‌ی انگلیسی آن در مجموعه‌ی آثار و ترجمه‌ی انگلیسی دیگری که انتشارات پنگوئن در سال ۱۹۷۷ تحت نام "نوشته‌های آغازین" (Early Writings) منتشر کرده، مقایسه شده است. همچنین برای ارائه معادل برخی واژه‌های کلیدی به فرانسه و مقایسه‌ی برخی عبارات مبهم از ترجمه‌ی فرانسوی این متن که از انتشارات حزب کمونیست فرانسه است نیز استفاده شده است. مقایسه‌ی ترجمه‌ی فارسی با متن‌های انگلیسی و فرانسه، برخی ناهمانندیهای ترجمه‌ی فارسی را بترجمه‌های انگلیسی و فرانسه و ترجمه‌های مذکور را بایکیدیگر نیز نشان می‌دهد. در پانویس هر صفحه سعی شده است، معادل واژه‌های نخست به آلمانی، سپس به انگلیسی و در آخر به فرانسه داده شود و برخی تعبیرها بایکیدیگر مقایسه گردد. هرگاه در هر دو متن انگلیسی واژه‌ی اصطلاح واحدی بکار رفته باشد، فقط همان واژه‌ی اصطلاح ذکر شده در غیر این صورت، ترجمه‌ی مجموعه‌ی آثار (آ.) و ترجمه‌ی پنگوئن با (پ.) مشخص شده‌اند. از آنجاکه متن اصلی پانویسی ندارد، همچنین پانویس‌ها از مترجم فارسی است، مگر در مواردی که از ترجمه‌ی فرانسه استفاده شده، که آنها مبا (ف) مشخص شده‌اند. همچنین، همه‌ی مطالب داخل کروشه [ ] در ترجمه‌ی فارسی افزوده شده‌اند.

رضا سلحشور

ماربورگ. ژانویه ۱۹۸۹/

نقد فلسفه حق - مقدمه

تا آنجاکه به آلمان مربوط است، نقد مذهب اساساً به غایت رسیده است؛ و نقد مذهب، پیش-نهاده‌ی هرنقدي است.^۱ حال که ^۲ نیاییش در برای برگارگاه آسمانی ^۳ خطابی اعتبارشده است، نقاب از چهره‌ی وجود ناسوتی ^۴ آن برگرفته می‌شود. انسان، که در واقعیت ^۵ ای فعلیت ^۶ پندارگونه‌ی آسمان [یا بهشت]، [یعنی در] جایی که بیک آبرانسان رامی جست، تنها تجلی خویشنخی و رایافته است، دیگر به اینکه تنها فرانمود ^۷، تنها نا انسان را باید، جایی که واقعیت حقیقی خود را می‌جوید و باید بجود، گرایشی تخواهد داشت.^۸

اُس و اساس نقد غیر مذهبی این است: انسان مذهب رامی سازد، نه مذهب انسان را؛ و اینکه: مذهب خود - آگاهی و خود - در برابر انسانی است که، یا هنوز خود را در نیافته است، و یا به نقد، دوباره از دست داده است. اما انسان، موجودی انتزاعی نیست که در بیرون جهان [در انتظاری واهی آخیم] مهندزه ^۹^{۱۰} باشد. انسان، [یعنی] اجهان انسان، دولت، جامعه، این دولت [و آ.] این

ortio pro aris et focus. ^۱ terminer / complete/beendigen.
widerlegen به لاتین. ترجمه‌ی مستقیم: نیایش در پای تخت ندبه و آتشگاه). ^۲ .۰. ^۳.
profane ^۴ refuter/ ^۵ refute (پ) / disprove (آ)
fantastisch ^۶ réalité / reality / Wirklichkeit ^۷.
Schein ^۸ reflet / reflection/Widerschein. ^۹ fantasmagorique
geneigt ^{۱۰} appearance / appearance (پ) / semblance (آ)
self-esteem / Selbst gefühl ^{۱۱} incliner disposed
squatting (پ) / encamp (آ) / hocken. ^{۱۱} sentiment de soi
blottir /

شرايط [خوشبختی خلق]، همانا طلب برانداختن شرايط است که محتاج توهم است^۱. بنابراین، نقدمذهب، در نطفه، نقد آن دره‌ی اشكی است که مذهب هاله‌ی مقدس آن است.

نقد، گلهای خيالی [نشسته بر زنجير] را پرپرکرده است، نه از آنروکه انسان زنجيری عربان وخشش^۲ را برگردان گيرد، بلکه از آنروکه زنجير را به دور افکند و گل زنده^۳ [واقعی] را [از شاخه] بچیند. نقدمذهب، انسان را از [بند] فريپ می‌رهاند، تابيندشيد، تاعمل کند، تا واقعيت شراهما ناچون انسانی بخود آمده و خردبار یافته بر نشاند؛ تابرگر دخوبش، وازانرو، برگرد خورشيد را استين خويش بگردد. ماadam‌که انسان بر محور خويش نمي گردد، مذهب تنها خورشيد دور غين [پاندارگونه‌ای] است که برگردان انسان مي گردد.

پس، وظيفه‌ی تاريخ است که، آنگاه که آن جهان^۴ [بودن] حقیقت تا پديد شده است، حقیقت اين جهان را مستقر سازد. در نخستین کام، وظيفه فلسفه، فلسفة‌ای در خدمت تاريخ اين است که، آنگاه که پيکره‌ی مق دس خود. بيکانکي انسان عربان شده، خود-بيکانکي رادر پيکره‌ی نامقدس ش بر ملاسازد. بدین ترتيب، نقد آسمان به نقد زمين، نقدمذهب به نقد حقوق و نقد الهيات به نقد سياست بدل می‌شود.

بررسی ايکه در پی می آيد^۵ - که خود ادای سهمی است در اينکار - در

۱ ترجمه‌ی (پ) چني

آورده است: "اينکه از مردم بخواهيم که توهم شان را نسبت به شرايط شان رها کنند، بدین معنی است که از آنها بخواهيم که از شرايط که محتاج توهم است، دست بشويند.^۶ در متن

زبور و غم افزا را آورده است: "... تحمل زنجير بدون پندار و تسلی ..."^۷ متن فرانسه نيز را بدین صورت آورده است: "... porte des chaînes sans fantaisie, désesprérantes..."

به ترجمه‌ی (پ) شبيه است: "... l'homme porte des chaînes sans fantaisie, désesprérantes..."

holy form / Heiligengestalt^۸ Audelà / Jeneseits^۹ منظور نقدمارکس به فلسفة حق هکل است که اين مقدمه

به آن نوشته شده است.

جامعه [اندکه] مذهب را: [این] جهان- آگاهی^۱ وارونه را، می آفريند، چرا که آن خود آجها نی وارونه اند. مذهب، نظریه‌ی عمومی اين جهان آوارونه است^۲. [مذهب] ببيان آن در قالب آدانشنامه‌ای ملخص^۳، منطق آن در شکای عاميانه، ملاک شرافت و منزلت معنوی اش، شوق و شیفتگی اش، قدر اخلاقی اش^۴، مکمل تشریفاتی اش^۵، و بنیاد عامتسلی و توجيه آن است. آن [مذهب] تحقق پندارگونه‌ی جوهرا نسانی است. زیرا كجهورا نسانی از واقعيتی حقيقی برخوردار نیست. بنابراین، مبارزه علیه مذهب، مبارزه‌ای با واسطه علیه آن جهانی است که مذهب را يحه‌ی روحانی آن است.

پريشان حالی مذهبی، هم بيان پريشان حالی واقعی است و هم اعتراض علیه آن پريشان حالی واقعی مذهب آه مخلوق به تنگنا درافتاده^۶،^۷ جان جهان شقاوت بار است، همانگونه که روح اوضاع بی روح است. مذهب افیون خلق است.

تراجذشن^۸ از مذهب به مثابه‌ی خوشبختی پندارگونه‌ی خلق، هر آينه [پافشاری در] طلب خوشبختی واقعی آنهاست. طلب زدائیدن توهّم از

۱ world-consciousness (۰۷) / Welt-bewusstsein

۲ conscience du... monde / consciousness of the world (پ)

۳ encyclopedic compendium / enzyklopädische Kompendium

۴ moralische (۰۷) (در اصل به فرانسه) point d' honneur

۵ feierliche Ergänzung (۰۷) moral sanction/ Sanktion

۶ complément solennel/ solemn completement

۷ distress (۰۷) / Elend (۰۷) spiritual/spiritual / geistig

۸ oppressed (هر دو متن gedrängt, ^۸) detresse / suffering (پ)

۹ به معنی ستمديده ياسركوب شده ترجمه‌کرده‌اند (هر دو متن Gemüt, ^۹ انگلیسي

herzlose) "قلب جهان بی قلب" ترجمه‌کرده‌اند (۰۷)

۱۰ chaleur (۰۷) / heartless Aufhebung^{۱۱} sans cœur / heartless

۱۱ ترجمه‌کرده‌اند، واژه‌ی آلماني، در گذشن، سپری کردن، پشت سر

نهادن، الخاکردن و در عین حال فراتر فتن را در بردارد.)

نخستین گام، نه به اصل [واقعیت]، بلکه تنها به رونوشتی^۱ از آن، یعنی به فلسفه‌ی آلمانی دولت و حقوق می‌پردازد^۲؛ ولیل اینکار، چیزی نیست جز اینکه این بررسی، آلمان را در برابر خویش نهاده است.^۳ اگر بخواهیم وضع موجود آلمان را نقطعه‌ی عزیمت قراردهیم و آنهم به تنها شیوه‌ی در خور آن، یعنی به شیوه‌ای منفی، در آن صورت همواره نتیجه یک ناهنجامی^۴ خواهد ماند. حتی نفی^۵ واقعیت سیاسی معاصر ما به چیزی بیش از واقعیتی گردگرفته در پستوی تاریخی خلق‌های مدرن را نخواهد برد. نفی صورتکی بزرگ کرده^۶، صورتکی بی‌بزرگ خواهد بود. اگر من وضعیت آلمان^۷ ۱۸۴۳ رانفی کنم، بر اساس تقویم فرانسوی، به سختی ممکن است در [شایط]^۸ ۱۷۸۹ قرار گیرم، چه رسیده اوضاع ملت‌های کنونی.^۹

۱. anarchism / Anarchismus .^{۱۰} ۲. Kopie
 ۳. status quo .^{۱۱} ۴. negation / negation / Verneinung
 ۵. منظور جوامعی است که سازمان جامعه‌ی ماقبل سرمایه‌داری را پشت سر نهاده اند.^{۱۲}
 در متن اصلی "گیسوی پودرزه"^{۱۳} gepuderten Zöpfen آمده است. در (آ) در برابر آن واژه pigtail استفاده شده است که هم‌به معنی گیسو است و هم به معنی دم خوک. در متن (پ) از واژه wig استفاده شده که به معنی کلاه گیس نیز هست.^{۱۴} به هر حال اشاره به گیسوی بافت، کنایه از ارتقای اجتماع است. دوستی در این مورد دشاهدی از شاعر معروف آلمانی هاینریش هاینه در اختیار من گذاشت. هاینه در شعری که در زیر می‌آید، ارجاع را به کنایه، Zopftum می‌خواند:
 Der lange Schnurrbart ist eigentlich nur
 Der Zopftums neure Phase
 Der Zopf, der ehemals hinten hing,
 Der hängt jetzt unter der Nase

ترجمه‌ی تحت الفظی شعر چنین است:
 "سبیل دراز، در حقیقت چیزی نیست مگر
 مرحله تازه‌ای از [تاریخ] گیسو
 گیسوی که پیش از این پشت سر آویزان بود
 حالا از زیر دماغ آویخته است."^{۱۵}
 ۷. منظور اوضاع اروپا و بیویژه فرانسه است که ظرف ۴-۳ سال به انقلابات سراسری ۱۸۴۸ در اروپا انجامید.

آری، تاریخ آلمان به جنبشی می‌باشد که هیچ خلقی در سپه‌رتاریخی، نه پیش از این عرضه اش کرده است و نه از این پس بدان اقتدا خواهد کرد.^۱ ما در ارجاع خلق‌های مدرن شریک بوده‌ایم، بی‌آنکه در انقلاب‌شان سهیم باشیم. ماعقب نگهداشته شده‌ایم، نخست از آنروکه خلق‌های دیگر دل به دریای انقلاب زندگ دوم از آنروکه خلق‌های دیگر به ضدانقلاب دچار آمدند؛^۲ بار نخست از آنروکه اربابان ما^۳ [از انقلاب آهراس داشتند و بار دوم از آنروکه اربابان ما] از ضدانقلاب آنمی هراسیدند.^۴ ما، به سرکردگی راهبران روحانی آمان تنها یکبار در جمع آزادی حضور یافتیم، در روز تدفین آن.^۵

مکتبی که پستی و حقارت امروز را با پستی و حقارت دیر و مشروعیت می‌بخشد، مکتبی که هر فریاد بنده علیه تازیانه را، سورش قلمداد می‌کند - آنکاه که تازیانه، تازیانه‌ای دیرپیا، آباء و اجدادی و تاریخی است - مکتبی که تاریخ تنها پشت خود را به

۱ در هر دو متن انگلیسی این جمله چنین برگردانده شده است:

تاریخ آلمان به این افتخار می‌کند که راهی رادر تاریخ پیموده است که نه هیچ قوم دیگری آنرا پیموده و نه خواهد پیمود. متن فرانسه‌ی آلمانی نزدیکتر است: "... تاریخ آلمان به تحولی می‌باشد که مثالی از آن نزد هیچ خلقی در سپه‌رتاریخی موجود نیست و هیچ خلقی چنان نمونه‌ای را برخواهد گرفت."^۶

۲ در متن واژه Restauration آمده که به معنی تعمیر بازسازی (مثلابرای آثار معماری) است، منظور بازگردانیدن چیزی تغییر یافته به حالت اولیه خود است.

masters / rulers (۰۱) / Herren^۷

infamy / baseness (۰۱) / Niederträchtigkeit^۸

abjection/

once/ sobald^۹

chargé d'années/ alt/ bejahrt^{۱۰}

در عوض، [تاریخ نویسان] هیجان زده‌ی نیکوسرشت^۱، آلمان پرستان^۲ بخاطر رگ و پی^۳ [آلمانی] شان ولیبرال منش‌های بخاطر فکر شان، تاریخ آزادی ما را در مaura^۴ تاریخ‌مان، در جنگ‌های قدیمی توپ‌تونیک^۵ می‌جویند. در این صورت، وقتی که تاریخ آزادی مانهای در جنگ‌های ایافت می‌شود، چگونه می‌تواند بین خود و تاریخ آزادی گرازهات مایز بگذارد. بعلاوه روشن است که وقتی فریادت را در جنگ‌لر سردهی، پژواکش را از جنگ‌لر می‌شنوی^۶. پس، آرامباد جنگ‌های قدیمی توپ‌تونیک.

[اما] جنگ بر اوضاع آلمان! با همه قوای^۷ اوضاع [آلمان] در سطحی پائین تراز تاریخ قرار دارد، در سطحی پست‌تر از [آنکه برابر ایستای] نقد [واقع شود]^۸، اما همان‌گونه که جنایتکار، [یعنی کسی که] در سطحی پائین تراز انسانیت قرار دارد، برابر ایستای^۹ جلا داشت، اوضاع آلمان نیز برابر ایستای نقد واقع می‌شود. نقد، درستیز با آنان، شوریده سری نیست، مغز شوریدگی^{۱۰} است. چاقوی تشریح نیست، سلاح است. برابر ایستایش، خصم اوست، خصمی که [نقد] نمی‌خواهد تهابی اعتباری اشاره ثابت کند، بلکه می‌خواهد نابودش کند. چون، جان چنین اوضاعی خودبی اعتبار شده است.^{۱۱} [این اوضاع]

good-natured/gutmütige

هیجان‌زدگان نیکوسرشت

Germanomancs (آ) / Deutschtümpler (آ) / Enthusiasten

۲. در اصل: teutomane / German chauvinists (پ)

atavisme/by temperament (آ) / by extraction (آ) / Blut

۳. اقوام ساکن منطقه‌ای که اکنون کشور آلمان در آن قرار دارد، کنایه از اجداد ژرمنی.

۴. Ah oui!/by all means! Allerdings! / به پیری از ترجمه‌های انگلیسی!

۵. همه جاده برا بر این وازه‌ی آلمانی، "برابر ایستا" گذاشته ایم تا

بتوانیم بین آن وازه‌ی objekt - که "موضوع" ترجمه کرد ایم - تمایز بگذاریم.

در ترجمه‌های انگلیسی این تمایز روش نیست، زیرا هر دوازه‌ی object در برابر

هر دوازه‌ی آلمانی استفاده کرده‌اند. متن فرانسه‌همین مشکل را دارد، چون تنها

از واژه‌ی objét استفاده می‌کند.

spirit/ spirit / Geist .

passion/ Leidenschaft

به او می‌نمایاند^{۱۲}، همانگونه که خدای اسرائیل خود را به خادمش موسی نشان داد، یعنی مكتب تاریخی حقوق^{۱۳}، اگر خود اختراع تاریخ آلمان نبود، تاریخ آلمان را اختراع می‌کرد. شایلوک^{۱۴} [آنچه نه هرشایلوکی] بلکه شایلوک خدمتگزار، برای نیم‌کیلوگشت، گوشتشی که از قلب مردم بریده می‌شود، به سند طبلکاریش، سند تاریخی اش، سند مسیحی-ژرمنی اش قسم می‌خورد.

۱. در متن آلمانی آمده است که تاریخ تنها a posteriori خود را به آن نشان می‌دهد. این واژه یعنی مابعد تجربی، پس آ، ماتاخر؛ در برابر a priori که یعنی ماقبل تجربی بیش آماده است. اگر a posteriori را در اینجا به معنای اصلی اش ترجمه کنیم، معنی اش این می‌شود که تاریخ نویسان موردنظر مارکس، تاریخ را پس از عیان شدن وقایع می‌نویسد و سطح رویدادهار را وایت می‌کنند. مسلمان در این تعبیر، این معنی مخالف فنی است که پس قوانین تاریخ را می‌توان بدون تجربه کردن تاریخ آینده (که به تجربه در نیامده) آن‌نوشت. اما در اینجا، نگاه کردن به حقیقت تاریخ بانگاه کردن موسی در خدایش مقایسه شده است، که در آن، موسی تنها اجازه داشته است به شدت خداگاه کندو نه رو در رویه چهره‌اش. در سفر خروج آمده است: "... و من دستم را بر خواهم داشت و تو مرامی بینی، اما روی من نمی‌تواند بده شود." در مجموعه آثار آلمانی نیز در پای همان صفحه توضیح داده است که منظور از a posteriori در اینجا، قسمت پشتی hinterteil است. اگر اینطور تعبیر کنیم که موسی در چهره خدا (حقیقت) نمی‌نگردد و نه اورا بصورت وارونه می‌بیند، تاریخ نویسان موردنظر مارکس نیز حقیقت را نمی‌بیند و تنها آنرا از پشت قضاوت می‌کنند. در عین حال در متن آلمانی its posterior آمده که در متن ihr a posteriori آمده است. در عین حال در متن (آ) و در متن (پ) ترجمه شده که می‌توان آنرا "پشتش" ترجمه کرد. در متن its a posteriori فرانسه‌هم son a posteriori .... آمده است.

۲. مكتب تاریخی حقوق "مكتب ارجاعی برای علوم حقوقی بود. معروفترین نماینده‌ی این مكتب حقوقدانی است بنام کارل فون زاوینی (۱۸۶۱-۱۷۷۹) (ف.)

۳. shylock، شخصیت نزول خوار در نمایشنامه "تاجرونیزی" نوشته شکسپیر. کنایه از دنائت و یول پرسنی و خسیسی.

۴. appearance/bond/ Schein متن فرانسه، رابه معنی پدیدار یافر انmodتر جمکرده است، که در اینجا درست نیست.

و میانه حالی خشونت باری در بر ابریکدیگرمی ایستند، نژادهایی که با آنها [دقیقاً] بخاطر همین ایها^۱ متقابل و مواضع مبتنی بر سوء ظن شان نسبت به یکدیگر، از سوی اربابان شان بی هیچ تفاوتی - اگرچه با ظاهر سازی^۲ های متفاوت - همانا چون موجوداتی عطاشده^۳ رفتار می شود، واپس آن خود، اینان که تحت سلطه، حاکمیت و تصرف [و تسخیر دیگران] اند، باید خود را به مثابه، عطیه^۴ آسمان [یا بهشت] به رسمیت بشناسند و آشکارا [چنین هویتی رانیز]^۵ بپذیرند. در سوی دیگر [و در مقابل اینان] خیل اربابان است که بزرگی شان با تعداد شان نسبت معکوس دارد.

نقدی که با چنین محتواهی در گیرمی شود، نقدی است که با آن پنجه در پنجه افکنده است و در چنین کشاکشی، دیگر مطرح نیست که حریف نخبه است، قدر^۶ است یا جالب است؛ بلکه مسئله این است که ضربه بر حریف فرو آید. مسئله این است که از آلمانی ها، حتی یک لحظه هم فرصت خود - فربی^۷ یا تسلیم دریغ شود. آدمی باید با افزودن آگاهی نسبت به فشار موجود، بر خود این فشار، آنرا سنگین تر کند؛ باید با افشاری ننگ، آنرا نگین تر سازد. آدمی باید هر سپهر جامعه‌ی آلمان را به مثابه لکه‌ی ننگ^۸ جامعه‌ی آلمان تصویر کند، باید بانوختن ساز خود این اوضاع، این روابط متحجر را به رقص و دارد. آدمی باید به خلق، هراس از خوبی را بیاموزد تا به او گستاخی و جسارت بخشد. از این طریق است که آدمی یک نیاز انکارنا پذیر خلق آلمان را بر می آورد و نیاز [خلق]

ambiguë / ambivalent (پ)	/ ambiguous (۰۱)	/ zweideutig .۱
konzessionierte Existence .۳	/	Formalität .۲
existences concédées /	licensed existence	(۰۱)
cocession/ priviledge (پ)	/ concession (۰۱)	/ Konzession .۴
hand-to- (پ)	/ hand-to-hand combat	(۰۱) / Handgemeinde .۵
ebenbürtig.۶	dans la mêlée / - hand fight	
égal par la naissance	/ rank (پ)/equal (۰۱)	/ equal .۷
هم توان (پ)	(در اصل به فرانسه)	partie honteuse .۸

در خود و برای خود، موضوعاتی در خور تفکر وارجمند نیستند، بلکه موجوداتی به همان اندازه در خور نکوهش^۹ اند که نکوهش شده اند. نقد بخودی خود نیاز ندارد، با این برابرایستا [یعنی با این دشمن] از در تفاهم در آید، زیرا که حسابش با آن پاک است. نقد دیگر خود را تنها چون هدفی در خود پیش نمی نهد بلکه تنها چون وسیله عرضه می دارد. ^{۱۰} کیرایی بنیادی اش خشم^{۱۱} نسبت به موضوعش است، کار بنیادی اش تهدید^{۱۲} [وبراندازی آن].

مسئله بر سر تصویر کردن فشار خفه کننده و متقابل همه سپهرهای^۹ اجتماعی بر یکدیگر است؛ [تصویریک] آشفته حالی همگانی و دست و پابسته؛ [تصویر] محدودیتی که همانقدر که خود را به رسمیت می شناسد، در باره خویش دراشتباه است. [تصویر او اوضاعی] که در پوسته یک سیستم دولتی محصور شده است، سیستم دولتی ایکه با اتکا به حفظ همه رقیت ها زنده است و خود چیزی نیست مگر رقیت در دولت.

چه نمایشی! جامعه‌ای که بیش از پیش و بگونه‌ای پایان ناپذیر به نژادهای چندچهره تقسیم می شود که با آنتی پاتی های اندک، با وجود آن معذب

.۱ Objekte

.۲ digne être pansé/ worthy of thought/ denkwürdig

.۳ méprisée/despised/verachtet .۴ méprisable/despicable/verächtlich

.۵ Selbstverständigung در متن (آ.) این جمله چنین آمده است: "نقد نیازندار دچیزهای خود را ب ابطه با موضوع شرار و شنکند، چرا که نقد به آنها برخورد کرده است." در متن (پ) چنین آمده است: "نقد خود دیگر نیازمند فهم این موضوعات نیست، چرا که به نقد نسبت به آن روشن است." ترجمه‌ی فرانسه نیز به ترجمه‌های انگلیسی تزدیک است.

.۶ force (پ) بدین معنی که: "... نیروی

.۷ Indignation / بینیادی ایکه به حرکتش و امی دارد .۸ Denunziation

.۹ appathetic(پ) / inactive (۰۱) / tatlose .۱۰ Denunziation

.۱۱ médiorité/ wretchedness / Erbärmlichkeit .۱۰ passif

بیگانه‌پنهان می‌کرد و نجاشرادر دوره‌ی ^۱ وسفسطه‌ی جست؟ این رژیم قدیم "مدرن" [این رژیم موجود در آلمان] چیزی نیست مگر دلک آن نظام جهانی که قهرمانان واقعی اش مرده‌اند. تاریخ، وقتی هیات ^۲ [یا ساختار]، کهنه‌ای را به خالک‌می‌سپارد، پی‌کن است و از مراحل مختلفی می‌گذرد. آخرین مرحله‌ی یک هیات جهانی-تاریخی، مرحله‌ی کمدمی آن است. خدایان یونان، که به نقد، یکباردر "پرومته در زنجیر" [نوشه‌ی ^۳] اشیل بگونه‌ای ترازیک زخم‌گبرداشته بودند، لازم بود یکبار دیگر هم در "گفتگوهای لوسین" ^۴ بگونه‌ای کمدمی بمیرند. چرا تاریخ چنین گذاری دارد؟ برای آنکه، انسانیت با روی باز [یا بار و شنی] از گذشته‌اش بپردازد، این سرنوشت تاریخی فرحبخش را برای قدرت‌های سیاسی آلمان تضمین می‌کنیم. به محض آنکه خود واقعیت سیاسی-اجتماعی مدرن به نقد کشیده شود، [و] بنابراین، به مجرد آنکه نقد خود را به مسائل حقیقت انسانی ارتقا دهد، آنگاه خود را در راست اوضاع موجود آلمان خواهد یافت؛ به عبارت دیگر، [نقدهای ناگزیر است] به برابرایستای خود [یعنی به وضع موجود آلمان] در سطحی پائین‌تر از برابرایستایش [در عصر جدید] بپردازد. یک نمونه [بدست

hypocrisie / hypocrisy / Heuchelei .۱

forme/form/Gestalt رامی شود است خوب‌نبندی، یا ساخت‌نبندی، یا شکل‌نبز

ترجمه‌کرد منظور نمایش یک چیز در اساسی ترین خطوط خویش است. ^۵

à fond / thorough / gründlich .۳

Äschylus ترازی دنیویس معروف یونانی و نویسنده‌نمايشنامه "پرومته

در زنجیر" [در این نمایش پر و مه بار باید آتش (نماد آگاهی و دنایی) از خدایان و دادن

آن به انسانها، از سوی خدایان المپ به مجازاتی سنگین محکوم شود. اشیل را باید بـا

"اشیل"، قهرمان افسانه‌ای یونان که پاشه‌ای روبرویین داشت اشتباه کرد.

^۶ اشاره به نوشه‌های طنزآمیز کمدمی نویس یونانی (۱۶۰ م.) بنام لوسین است

که بصورت گفتگو تنظیم شده‌اند.

gaîté / happily (پ) / cheerhul (۰۷) / heit .۶

fonction / destiny/ Bestimmung .۷ (به معنی کار کرد)

به خودی خود، دلیل‌نها یارضا آن است. این مبارزه علیه محتوای حقیر ^۱ وضع موجود آلمان حتی برای خلق‌های مدرن نیز نمی‌تواند خالی از فایده باشد، زیرا وضع موجود آلمان، شکل عربیان و غایی ^۲ است و رژیم قدیم، کاستی [یانقص] پنهان دولتهای مدرن است. مبارزه علیه [اوپاع] سیاسی‌معاصر، مبارزه علیه گذشته‌ی خلق‌های مدرن است، گذشته‌ای که از یادمانده‌های آن، هنوز هم آزار می‌بیند. برای آنها که رژیم قدیم را ترازی دی تجربه کرده‌اند، آموزنده است که بازی رژیم قدیم را در نقش کمدمی اش، [در هیات] از گور برخاسته‌ی آلمانی اش ببینند. تاریخ رژیم قدیم [تا آنچه ترازیک بود] که رژیم قدیم قهر از پیش م وجود جهان را نمایندگی می‌کرد، در حالیکه در برابر آن، آزادی طرحی [یا ایده‌ای] شخصی بود؛ در یک کلام، مادا مکه بر حقانیت‌ش باور داشت و با بدیم داشت، مادا مکه رژیم قدیم به مثابه‌ی نظم موجود و مستقر جهان با جهان در حال پدید آمدن می‌جنگید، اشتباهی جهانی-تاریخی را در صفحه خویش داشت، اما نه ژاشتباهی [شخصی را، از این رو، سقوط ش ترازیک بود].

در عرض، رژیم کنونی آلمان-که یک ناهمنگامی، یک تنافض آشکار در برابر همه‌ی اصل‌های بدیهی ^۳ شناخته شده [و] یک نمایش از پوچی رژیم قدیم در تماشاخانه‌ی جهان است- هنوز چنین می‌نمایاند که به خویش باور دارد و از جهانیان نیز می‌خواهد که در این توهّم شریک شوند. اگر این رژیم به جوهر خویش باور داشت، آیا [با زهم جوهر] خود را پشت نمای فریبای ^۴ یک جوهر

.۱ (۰۷) / (پ) / limited / borniert

کوتاه‌بین همی شود ترجمه کرد. ^۲ ancien régime

رژیم فرانسه قبل از انقلاب ۱۷۸۹ است. رژیمی که با این انقلاب سرنگون شد و از آن پس

همواره تحت عنوان "رژیم سابق" یا "رژیم قدیم" یاد می‌شود. ^۳ Axiome

illusion / fantasy (پ) / imagine (۰۷) / Einbildung

.۴ appearance / appearance (پ) / semblance (۰۷) / Schein .۵

وگذار به پراتیکی بی پروا [وبی رحم] ارندارد در حالی که در فرانسه و انگلستان مسئله این است که: یا اقتصاد سیاسی^۱ و یا تسلط جامعه بر شروت، در آلمان مسئله این است که: یا اقتصاد اعمالی یا تسلط مالکیت خصوصی بر ملیت.^۲ بنابراین در فرانسه و انگلستان، انحصار از اکهتا آخرین بی آمد هایش پیش رفته است، لغو می کند، [در حالی که] در آلمان، تا آخرین بی آمد های انحصار پیش می روند.^۳ آن جامعه ای انسان اتحال [انحصارات]^۴ است، اینجا مسئله بر سر برخورد و تصادم آنها.^۵ بهترین مثال برای شکل آلمانی مسائل مدرن، مثالی مانند تاریخ ما، مثال سرباز نیاز موده ای است که تا کنون وظیفه اش مشق دوباره^۶ سرگذشت های کلیشه شده، پوسیده و فرسوده بوده است.^۷

بنابراین وقتی تحول همه جانبی^۸ آلمان فرای تحول سیاسی آن نمی رود، یک آلمانی دست بالامی تواند همانقدر در مسائل عصر حاضر مداخله کند که یک روسی می تواند در آن سهیم باشد.^۹ اما اگر یک انسان منفرد، بوسیله موانع و محدودیت های ملت محدود نمی شود، کل ملت به مراتب کمتر می تواند از طریق آزادی یک انسان منفرد آزاد شود.^{۱۰} اسکیت^{۱۱} ها، هیچ گامی به سوی فرهنگ گیونانی به پیش برند اشتند، [آنهم تنها]^{۱۲} به این دلیل که یونان یک

۱. ۲. در متن آلمانی "تازه سرباز از زمان شده" Politische Ökonomie.

raw recruit / (آ) ungeschickte Rekrut

۳. مارکس در اینجا واژه Geschichtه را استفاده

کرده است که در عین حال به معنی تاریخ، سرگذشت و ماجراست.

۴. ترجمه این جمله در متن (آ)^{۱۰} چنین است: " سرباز نیاز موده ای که هنوز باید در

مسایل تکراری و پوسیده شده تاریخی مشق نظم ای کند " در متن (پ) : " سرباز خامی که

تا کنون ناگزیر از تکرار کردار های روزمره، فرتوتی بوده است که به گذشته دیگر ملتها علق

دارند.^{۱۳} متن فرانسه به متن آلمانی نزدیک تر است: " سرباز نیاز موده ای که کارش تا

کنون چیزی نبوده مگر انجام دوباره^{۱۴} کرده های تاریخی فرتوت و پوسیده دار پی دیگران.^{۱۵}"

5. dans son ensemble/ whole / gesamte

6. مردم ساکن در سرزمینی به همین نام، واقع در شمال دریای سیاه در فا-

مله قرن های نخستین قبل از میلاد.

دهیم]^{۱۶} رابطه هی صنعت، [و] بطور کلی جهان شروت، با جهان سیاست مسئله ای عمده در عصر جدید است.^{۱۷} این مسئله، در چه چار چوب و به چه شیوه ای آلمانی ها را بخود مشغول می دارد؟ در چار چوب حمایت های گمرکی، سیستم های محافظتی و در چار چوب اقتصادی.^{۱۸} [مرض] آلمان پرستی از انسان ها به اشیا، سرایت کرده است؛ و بدین ترتیب [بودکه] یک روز صح قهرمانان آهنی و شهسواران پنهانه ای ماخود رادر هیات میهن پرستان مبدل یافتد.^{۱۹} بنابراین در آلمان تازه دارند حاکمیت انحصار رادر داخل [مرزها]^{۲۰} به رسمیت می شناسند، از این طریق که حاکمیت را در خارج [مرزها] برایش به امانت می گیرند.^{۲۱} در آلمان بر آنند تبا اجیزی آغاز کنده در فرانسه و انگلستان، مشغول به پایان بردن آن هستند.^{۲۲} این کنه نظم کودن^{۲۳}، که کشورهای یاد شده [ی انگلستان و فرانسه] علیه آن به خیزشی نظری دست یازیده اند و هنوز ناگزیر از تحمل آن هستند، همان گونه که کسی زنجیر را تحمل می کند، در آلمان، همان چون شفق سرخ صبح گاهی یک آینده ی زیبا استقبال می شود، شفقی که هنوز جسارت در گذشتن از تئوری "لیستی"^{۲۴} و فربیکارانه

۱. ترجمه مستقیم چنین است: "... مشروع می کنده آلمانی ها را بخود مشغول کند."

۲. Nationalökonomie معمولاً این اصطلاح، یعنی "اقتصاد اعمالی" را،

"اقتصاد سیاسی" ترجمه کرده اند.^{۲۵} درست هم هست، زیر منظور از هر دو اقتصاد بیوژن ای

است.^{۲۶} اماده اینجا باید آنرا "اقتصاد اعمالی" ترجمه کرد تا ویژگی آلمان را روشن کنده تمايز آن، در این مورد با اقتصاد سیاسی - که بنظر مارکس در کشورهای مدرن رایج است -

اشکار شود.

۳. corrupt / der alte faule Zustand (آ) شرایط فاسد / (پ)

la veiel état de chose vermoulu/old and rotten order (پ)

۴. در اصطلاح "تئوری لیستی" یک ترفند کلامی بکار رفته است.^{۲۷} زیرا زیکسو Friedrich List

که از سیاست حمایت گمرکی دفاع می کرد.^{۲۸} در هر دو متن آنگلیسی است بنام

cunning theory austucieux که معنی "فریب"^{۲۹} است و از سوی دیگر نام تئوری بسینی است بنام

را گذاشت و در پانویس نکته های مربوط به بازی با کلمات را توضیح داده است.

اسکیتی رادر شمار فیلی سو فان خود داشت .^۱
خوشبختانه مآل مانی ها، اسکیت نیستیم .

همانگونه که خلق های کهن پیش تاریخ خود را در تخلیل، یا به عبارت دیگر در اساطیر زیسته اند، مآل مانی های نیز تاریخ آینده خود را در آن دنیشه [ورزی]، یا به عبارت دیگر در فلسفه تجربه می کنیم . ماه معصران فلسفی عصر حاضریم، بی آنکه هم معصران تاریخی آن باشیم . فلسفه ای آلمان، امتداد مینوی^۲ تاریخ آلمان است .^۳ بنابراین وقتی مابجا مجموعه آثار ناتمام واقعی مان، مجموعه آثار کامل تاریخ مینوی مان،^۴ یعنی فلسفه، را آماج نقد قرار دهیم، نقدر قلب مسائلی می نشیند که امروزی هامی گویند: این است مسئله .^۵ آنچه نزد خلق های پیشرو، گستاخ عملی از شرایط [سیاسی]^۶ دولت مدرن است، در آلمان—[یعنی]^۷ جائی که این شرایط حتی یکباره موج وود نداشته اند— در نخستین گام گستاخ نقادانه از بازتاب فلسفی این شرایط است .^۸

فلسفه دلت و حقوق آلمانی، تنها تاریخ آلمان است که باعمر مدرن و رسمی حاضر، همپایه است .^۹ به همین دلیل خلق آلمان باید این تاریخ رویایی [یا آرمانی]^{۱۰} را با شرایط موجودش در حساب آورد و نه تنها شرایط موجود شرایط را، بلکه هم زمان تداوم انتزاعی آن را به مهیزنید کشد .^{۱۱} آینده خلق

۱. اشاره به "آنا خارسیس" که زادگاهش "اسکیا" است .^{۱۲} ideal .^{۱۳}

۲. به عبارت دیگر: "۱۰۰۰ فلسفه ای آلمان .۱۴ ادامه تاریخ آلمان در قالب آن دنیشهای یامینوی است .^{۱۵} œuvre incomplètes (در اصل به فرانسه)

۳. ۱۶ œuvre posthumus^{۱۷} (در اصل به فرانسه) ideal history/ideelle Geschichte^{۱۸} (در اصل به انگلیسی) that is the question/^{۱۹}

۴. critical break^{۲۰} (۱۰۱) / (۱۰۲) kritische Zerfall^{۲۱} .^{۲۲}

۵. quarrel^{۲۳} که در نتیجه جمهوریان می شود: "۱۰۰۰ درگیری انتقادی بازتاب این شرایط در فلسفه است .^{۲۴}" ترجمه فرانسه به متن (پ) شبیه است: coflit critique^{۲۵}

۶. al pari^{۲۶} (در اصل به لاتین) / (پ) on an equal footing^{۲۷} al pari [au niveau]^{۲۸}

آلمان، نه می تواند بنه نفی بلا واسطه شرایط حقوقی و دولتی واقعی اش محدود شود و نه بنه تحقق بی واسطه شرایط حقوقی و دولتی مینوی اش ؛ زیرا نفی بی واسطه شرایط واقعی را در بیان مینوی اش [یعنی فلسفه] در اختیار دارد تحقق بی واسطه شرایط ایده آل را هم در نگرش به خلق های همسایه، تقریباً یکبار از سرگذرانده است . از این جاست که حزب سیاسی عملی در آلمان، به حق خواستار نفی فلسفه است، [اما] عدم حقانیت این حزب در خود خواسته اش نیست، بلکه در در جازدن در خواسته ای است که نه بطور جدی اجرایش می کند و نه می تواند بکند . این حزب معتقد است که برای تحقق بخشیدن به این نفی، کافی است که روی شرایط بگرداند، کله بجنابندو با چند عبارت بی معنی و خشم آمیز، زیر لب بگرد . محدودیت افق دیدای این حزب، فلسفه را در محدوده ای واقعیت آلمان در شمارنمی آورد، یا اصلاً آنرا در بستر پراتیک آلمانی و تئوری های خادم آن تخمین نمی زند . شما بر آنید که آدمی باید نطفه ای زندگی واقعی را نقطعه ای عزیمت قرار دهد، اما فراموش می کنید که نطفه ای زندگی واقعی خلق آلمان تاکنون تنها در مغزها و در حصار جمجمه هارش دی تابه نجار کرده است . دریک کلام، شمانمی توانید از فلسفه تراگذرید^۱، بدون آنکه آن را تحقیق کنید .^۲

همین عدم حقانیت را، تنها در شکلی وارونه، حزب سیاسی تعویریک دارد، حزبی که از فلسفه منشاء می گیرد .^۳

این حزب، تنها مبارزه ای انتقادی فلسفه علیه جهان آلمانی را در مبارزه^۴ کنونی می بیند و توجه ندارد که فلسفه تاکنونی، خود بدين جهان تعلق دارد؛ اگرچه بصورت مکمل مینوی آن . این حزب در برابر قیبش [یعنی حزب سیاسی عملی آن] اقدام است، اما نسبت بخود بر خور دی غیر انتقادی دارد . بدین طریق که از پیش-نهاده های فلسفه عزیمت می کند و با در همان نتایج مفروض فلسفه

۱. abolir / transcend (۰۱) / supersede (۰۲) / aufheben .^۱
réaliser / realizing (پ) / making it a reality (۰۱) / verwicklichen .^۲

تئوریک آن [خلق‌ها] بوده است . انتزاع‌ها و خودبزرگ بینی^۱ های اندیشیدن آلمانی، همواره همگام با یک جانبگی و عقب ماندگی واقعیت‌ش پیش‌رفته است . بنابراین، اگر وضع کنونی وجود آلمانی دولت^۲ بیانگر کمال رژیم قدیم است – یعنی زخمی^۳ کامل در لاشه‌ی دولت مدرن است –، وضع کنونی دانش آلمانی دولت^۴، نقصان دولت مدرن را بیان می‌کند؛ یعنی گندیدگی خودلاشه را . درنتیجه، نقد فلسفه‌ی حقوق‌نظری، به مثابه‌ی رقیب [وبدیلی] برای شیوه‌های تاکنونی آکاهی سیاسی آلمانی، دیگر تنها در خودنمی‌پوید ، بلکه به تکالیفی می‌پردازد که برای حل آنها، تنها یک وسیله وجود دارد : پراتیک^۵ .

[اکنون] این پرسش پیش می‌آید که آیا آلمان می‌تواند به پراتیکی در بلندای^۶ اصول دست‌یازد، یعنی به انقلابی که نه تنها آنرا به مرتبه‌ی رسمی^۷ خلق‌های مدرن ارتقا دهد، بلکه آنرا تا بلندای انسانی بالا برد، یعنی تا آنجایی که آینده‌ی قریب این خلق خواهد بود ؟

سلاح‌نقد، به رزوی، نمی‌تواند جانشین نقد سلاح شود . قهر^۸ مادی باشد

theoretical consciousness(.۱) /theoretische Gewissen	.۱
conscience morale théorique / theoretical conscience	(ب)
élévation orgueilleuse/arrogance (پ)/conceit(.۱)/Überhebung	.۲
German statehood(.۱)/deutsche Staatswesen	.۳
stsystème étatique / German political system	(ب)
perfection/consummation(پ)/perfection(.۱)/ Vollendung	.۴
épine / Thorn / Pfahl "خاری یا تینی"	.۵
دراصل "خاری یا تینی" / German political theory(.۱)/deutsche Staatswissen	.۶
science allemande de l'Etat/German political thought	(ب)
à-la-hauteur (دراصل به فرانسه)	.۷
niveau officiel/official level /officielle Niveau	.۸
puissance / force / Gewalt	۹

در جامی زندویابه شیوه‌ای دیگر، خواسته‌انتایی‌جی را فراهم می‌آورد و بوجای خواسته‌انتایی‌فلسفه‌جامی زند؛ در حالیکه این خواسته‌انتایی‌بـه‌فرض که حقانیت هم داشته باشد – تنها زرآهنه‌ی فلسفه‌ی تاکنونی، فلسفـه به مثابه‌ی فلسفـه، تحقق پذیرند. تصویر دقیق‌تری از این حزب را بعد از ارائه‌ی کنیم. عجالتا کاستی بنیادی اش را می‌توان چنین خلاصه کرد: این حزب، براین باور است که می‌توان فلسفه‌را متحقّق کند، بـی‌آنکه از آن تراکنده د.

نقد فلسفه‌ی دولت و حقوق آلمانی، فلسفه‌ای که بوسیله هگل، آخرین غنی‌ترین و همسازترین^۱ ترکیب شرایط افته است، در عین حال هم تحلیل انتقادی دولت مدرن و واقعیت متناظر با آن^۲ است و همنفی قاطع‌انه‌ی همه‌ی شیوه‌های تاکنوونی آگاهی حقوقی و سیاسی آلمانی است، آگاهی‌ای که عام‌ترین متکر انده‌ترین بیان آن که به سطح داشت ارتقا یافته، خود فلسفه‌ی حقوق نظری است . اگر فلسفه حقوق نظری، این اندیشه ورزی انتزاعی و اغراق‌آمیز [درباره‌ی] دولت مدرن، که واقعیت‌ش تنها می‌تواند معاورایی باشد . و حتی اگر این معاورایی بودن، تنها به معنای معاورای " راین "^۳ باشد - در آلمان ممکن بود، به عکس، بیان اندیشه‌ای آلمانی و انسان واقعی منزع شده‌ی دولت مدرن، تنها و تا آن‌جای ممکن بود که دولت مدرن خود از انسان واقعی انتزاع شده و یا کل انسانی را تنها به شیوه‌ای خیالی ارضاء کند . آلمانی‌ها، به آنچه خلق‌های دیگر عمل کرده‌اند، در سیاست اندیشیده‌اند . آلمان و جهان

conséquente /consistent/konsequente .۱
 reality connected with it / zusammenhängende Wirklichkeit .۲
 réalité corrélative

۳. Rhein رودخانه‌ای در آلمان . احتمالاً منظور مارکس از آنسوی‌راین، کشور فرانسه است که در آنجا دولت مدرن واقعیت یافته‌است .
 ۴. représentation/coception(ب) /thought- image(د) /Gedankenbild

که مرد عامی را به کشیش بدل کرد؛ او انسان را از مذهبیت^۱ بروند رهانید، چرا که مذهبیت را به درون انسان کشانید؛ او کالبدرا از بندر زنجیر رهای ساخت، چرا که قلب را در زنجیر نهاد.

پروتستانیسم اگرچه راه حل حقیقی نبود، امام‌سئله را برستی طرح کرد، مسئله‌ای نیک دیگر مبارزه‌ی عامی با کشیش^۲ بیرون از خویش نبود، بلکه مبارزه با کشیش درونی خویش، با سرشت کشیش وارش بود. اگر تبدل پروتستانی عوام آلمانی به کشیش‌ها، عوام پاپ‌ها^۳ [یعنی] پادشاهان واپل و تبارشان - از روحانیون و نورچشمی‌ها گرفته تا بی فرهنگان - راساخت، تبدل فلسفی آلمانی کشیش شده به انسان، خلق را رهای خواهد کرد. همانقدر اندک که رهایی به شاهزادگان و حاکمان محدود ماند، دنیوی کردن دارایی^۴ می‌تواند در حدغارت کلیسا - که عمدتاً بواسیله‌ی پرسی‌های ریاکار به عمل درآمد - محدود بماند. آن زمان‌ها جنگده قانی، این رادیکال‌ترین واقعیت تاریخ آلمان، در [آزمون]^۵ الهیات ناکام ماند؛ امروزکه الهیات خود شکست خورده است، ناازادانه ترین واقعیت تاریخ آلمان، [یعنی] وضع موجود ما در [آزمون]^۶ فلسفه متلاشی می‌شود. در آستانه‌ی [نهضت]^۷ رفرماسیون، آلمان رسمی بندۀ‌ی تمام و کمال رُم بود. در آستانه‌ی انقلاب، آلمان رسمی کمتر از آنکه بندۀ تمام و کمال رُم باشد، بندۀ پروس، اتریش، مالکان زمین و بی فرهنگان است. بنظر می‌آید، انقلابی رادیکال در آلمان با دشواری عمدۀ‌ای روبرو باشد. به عبارت دیگر، انقلاب‌ها به یک عنصر منفعل، یک زمینه‌ی مادی نیاز

1 religiosité / religiosity / Religiosität .۱

2 اطلاق این واژه به کشیش مسیحی بانوی هجو و ناسزا همراه است .۲

3 papes laïcs / lay priests (۰) / آ (پ) / lay pops (۰) / Laienpäpste .۳

4 secularisation (۰) / Säkularisation der Güter .۴

5 sécularisation des biens / secularisation of property (پ) passiv .۵

این واژه هم به معنی دارایی و همنیکی است .

با قهر مادی سرنگون شود، و تئوری، تنها آن زمان به قهر مادی بدل می‌شود که توده‌هار ادرا یابد.^۸ تئوری زمانی قادر است توده‌هار ادرا یابد که به انسان^۹ بپردازد زمانی به انسان می‌پردازد که رادیکال شود. رادیکال بودن، یعنی دست به ریشه بردن؛ و ریشه‌ی انسان، چیزی نیست جز خود انسان. دلیل آشکار رادیکالیسم تئوری آلمانی، و توان عملی اش، عزیمت آن از تراکذشتی مثبت و قاطع‌انه از مذهب است. نقدمذهب با این آموزه به پایان می‌رسد که برای انسان، والاترین موجود، خود انسان است؛ [به عبارت دیگر، نقدمذهب] با این فرمان مقوله‌وار^{۱۰} [بپایان می‌رسد] که باید همه‌ی روابطی را که در آنها انسان موجودی تحقیر شده، اسیر و پرده، ترک شده و نکوهش شده است، براندازد، روابطی که هیچ بیانی بهتر از کفته‌ی یک فرانسوی درباره‌ی طرح مالیات بر سرگه‌انمی تواند تصویرش کند: سکه‌ای بیچاره^{۱۱} می‌خواهد باشما مثل آدمیان رفتار کند!

رهایی نظری حتی به لحاظ تاریخی معنای عملی و بیژه‌ای برای آلمان دارد. کذشت‌هی انقلابی آلمان، یعنی [نهضت]^{۱۲} رفرماسیون، [انقلابی]^{۱۳} نظری است. در آن زمان، راهب انقلاب را در مغز آغاز کرد، کاری که امروز فیلسوف می‌کند.

لوتر، به روحی بر بر دگنی ناشی از سر سپردگی^{۱۴} چیره کشت، چرا که بر دگنی ناشی از اعتقاد را بجای آن نهاد؛ او اینمان^{۱۵} به اقتدار رادرهم شکست، چرا که اقتدار ایمان را باز کردنی دارد؛ او کشیش را به فرد عامی مبدل ساخت، چرا

۱ اصل جمله‌جنین است: sobald sie die massen ergreift , ... فاعل این جمله به هر حال sie، یعنی نقد و فعل آن مفرد است. در نتیجه لزوماً نمی‌توان از این جمله به معنی استعاری مرسوم رسید که: "... به مجرد آنکه توده‌گیر شود ..." در هر ... as soon as it has gripped the masses: ... la théorie ... dès quelle s'empare des masses: در متن فرانسه نیز

۲ kategorische Imperative ۳ ad hominen ۴ dévotion/ devotion (پ) / piety (۰) / Devotion ۵ foi / faith / Glauben conviction/ Überzeugung ۶

دارند. تئوری همواره تنها می‌تواند در میان مردمی تحقق یابد که تحقق خواسته ایشان باشد. اینک، آیا دویارگی و شکاف عظیم بین خواسته‌ای اندیشه‌ی آلمانی و پاسخهای واقعیت آلمان، با شکاف دویارگی بین جامعه‌ی بورژوازی^۱ [یامدنی] و دولت [بین جامعه‌ی مدنی] و خودش تطبیق می‌کند؟ آیا نیازهای نظری، نیازهای عملی بلا فصل خواهد بود. تنها کافی نیست که اندیشه برای تحقیق خویش بکوشد، بلکه خود واقعیت نیز باید در تلاش برای به اندیشه در آمدن باشد.

اما آلمان همراه با خلق‌های مدرن تامرحله‌ی میانی رهایی سیاسی صعود نکرده است. حتی به مرحله‌ی که به لحاظ نظری پشت سرنهاده، هنوز به لحاظ عملی دست نیافته است. خلق آلمان، چگونه می‌تواند بایک ترند، نه تنها از فراز موانعی که بر سر راه خویش دارد بکذرد، بلکه هم‌گام موانع پیش‌پای خلق‌های مدرن را نیز پشت سر گذارد؟ موانعی که فی الواقع باید به متابه‌ی آزادی از موانع خویش آنها را بپذیرد و به سویشان بکوشد. انقلابی را دیگال تنها می‌تواند انقلاب نیازهای را دیگال باشد، نیازهایی که فقدان پیش-شرط‌ها وزادگاه‌هایشان ظاهر اهווیداست.

اگرچه آلمان با عمل انتزاعی اندیشیدن، تحول خلق‌های مدرن را همراهی کرده است، بی‌آنکه نقشی عملی در مبارزه‌ی واقعی ناظر برای من تحول بعده‌گیرد، اما از یک جانب در آزار^۴ ناشی از این تحول شریک بوده است، بی‌آنکه در لطفش^۵، در رضایت ناتمامش شریک باشد. اشتغال انتزاعی از یکسو، برخسران^۶ انتزاعی از سوی دیگر منطبق است. از این روست که آلمان،

پیش از آنکه برسکوی رهایی اروپا بایستد، خود را در سحرگاهی، در مرتبه‌ی زوال اروپا خواهد بیافت. آلمان رامی توان بابت پرستی^۱ مقایسه کرد که به بیماری مسیحیت گرفتار آمده باشد.

اگر به دولتهای آلمانی بپردازیم، آنها را دولتهای می‌یابیم که کوشیده‌اند بواسطه‌ی اوضاع کنونی^۲، موقعیت آلمان، نظرگاه فرهنگ و آموزش آلمانی و سرانجام بواسطه‌ی غریزه‌ی اختصاصی خوش‌اقبالی شان، کاستی متعمنانه‌ی جهان دولت‌های مدرن را کم‌مازان تیاز اتش بشی بهره‌ایم. با کم و کسری و حشیانه رژیم قدیم - که خوشبختانه مکالم‌آزان برخورداریم - ترکیب کنند. بطوطیکه آلمان ناگزیر است، اگرنه در معقولیت، بلکه دست کم در نامعقولیت اشکال دولتی ایکه بر فراز وضع موجودش قرار دارند، بیش از پیش سهیم شود. مثلاً آیا جز این آلمان با صلاح مشروطه، سرزمین دیگری در جهان هست که چنین با خامی در توهمنات دولت مشروطه شریک باشد، بی آنکه از واقعیت ششمی ببرد؟ آیا چیزی بجز فکریک دولت آلمانی می‌تواند رنج طاقت فرسای سانسور ابا قانون فرانسوی سپتمبر^۳ - که آزادی مطبوعات پیش شرطش بود - پیوند زندن؟ همانطور که آدمی می‌تواند در معبد پیانتئون روم^۴ [پیکره‌ی] همه‌ی خدایان تمام‌ملتهای ابیابد، به همان‌گونه همی‌تواند در امپراتوری مقدس آلمانی - رمی، گناهان همه‌ی اشکال دولتی را پیدا کند. این واقعیت را که این التقادم^۵ می‌تواند به بالاترین قله‌ای که هرگز

fétichiste / fetish-worshipper / Fetischdiener .۱
existing state of affairs (. آ) / Zeitverhältnisse .۲

(پ) circonference / circumstances of the time

۳. قانونی ارتجاعی که بدبانی سو قصدیه پادشاه فرانسه (۲۸ / ۲۸) ژوئیه (در سال ۱۸۳۵) بمورد اجرای ذکار شد. به موجب این قانون تخفیفات فراوانی برای مطبوعات و قضات بوجود آمد و مجازاتهای سختی برای کسانی که مترضی مالکیت خصوصی یاموجو دانشمن شوند، در نظر گرفته شد. در این جمله این کنایه‌نهفته است که قانون سانسور برای کشوری معنی دارد که در آن قبل از آزادی مطبوعات جاری باشد، در آلمانی که آزادی مطبوعات نیست، آیا قانون سانسور می‌تواند چیزی جزیک طرح مسخره باشد؟ ۴. Eklektizismus

société civil-bourgeoise / civil society / bürgerliche Gesellschaft	۱
salto mortale (. آ) / saltus mortale (پ)	۲
پشتک و معلق دشوار و ماهرانه	۳
évolution / development / Entwicklung	
souffrance / suffering / Leiden	۴
jouissance / pleasure (. آ) / Genüsse	۵
souffrance / suffering / Leiden	۶

باشد، [وسرانجام] لحظه‌ای که او واقع‌امغرز و قلب جامعه باشد. تنها بنا نام حقوق همگانی جامعه است که یک طبقه^۱ معین می‌تواند مدعی سلطه بر عموم شود. برای دست اندازی بر جایگاه رهاسازنده^۲ جامعه و بنابراین برای استثمار سیاسی همه‌ی سپه‌رها^۳ دیگر جامعه، به سود سپهرا خاصی خود، انرژی انقلابی واتکا^۴ به نفس فکری به تنها یکی کافی نیست. برای آنکه انقلاب یک‌خلق، ورهایی یک طبقه‌ی معین در جامعه بورژوازی^۵ باید دیگر همراه شود. برای آنکه یک‌رسته به مثابه‌ی همه‌ی جامعه بحساب آید، باید در مقابل، همه‌ی کاستی‌های جامعه در طبقه‌ای دیگر متتمرکز شود، باید یک‌رسته‌ی معین، به‌رسته‌ی فشارها^۶ [ورنج‌ها]^۷ همگانی مبدل‌گردد، باید پیکریافت‌هی همه‌ی موائع و محدودیت‌های عمومی باشد، باید یک‌سپهرا جتماعی ویژه، به مثابه‌ی سپهرا جنایتها^۸ همه‌ی جامعه شهرت یابد، بطوری‌که آزادی این سپهرا، هماناچون خود-رهاسازی همگانی بنظر آید. برای آنکه یک رسته در معنای کامل‌واژه^۹، رسته‌ی رهاساز باشد، باید در مقابل، رسته‌ی دیگر به‌رسته‌ای که آشکارا در انقیاد است، بدل‌گردد. ارزش^{۱۰} همگانی و منفی اشراف و روحانیت فرانسوی، ارزش همگانی و مثبت بورژوازی را که همسایه‌ی بلا فصل و طبقه‌ی مخالف آن بود. تعیین کرد.

اما هر طبقه‌ی ویژه‌ای در آلمان، نه تنها فاقد آن همسازی، برنده‌گی، شجاعت و بی‌پروائی است که بتوان برآن مُهر نماینده‌ی منفی جامعه را کوپید؛ بلکه هیچ‌رسته‌ای، چنان‌جان-مایه‌ای راندار دکه بتوان آنرا، حتی برای

^۱ sphère/sphere/Sphäre

^۲ par excellance .^۳ état / class / estate .^۴ Stand

^۴. در اینجا : caractère/significance/Bedeutung (شخصیت / سرشت)

در ترجمه‌ی فرانسه‌این جمله چنین آمده است : " سرشت همگانی و منفی نجبا و روحانیت فرانسوی، پیش-شرط سرشت همگانی و مثبت طبقه‌ای است که نزد دیکترین و در عین

حال مخالفترین طبقه نسبت به نجبا و روحانیت بود : بورژوازی^{۱۱}

^۵. bread of spirit (آ) / Bereite der Seele (آ) / largeur d'esprit (یا : سعه‌ی صدر)

کسی بدان نیندیشیده دست یابد، یک پادشاه آلمانی^۱ تضمین می‌کند، پادشاهی با خوش خوراکی سیاسی وزیبائی شناسانه، پادشاهی که قصد دارد همه‌ی نقش‌های شاهنشاهی را، از پادشاهی فئودالی گرفته تا دیوان سالاری، از استبدادی گرفته تا مشروطه، از اشرف سالاری گرفته تا مردم سالاری^۲، اگرنه به نمایندگی از خلق، بلکه البته در شخص خودش، واگرنه برای مردم، بلکه البته برای خودش بازی کند. آلمان که در جهان خویش یک کاستی آشکار^۳ عصر سیاسی حاضر است، نخواهد توانست موائع ویژه‌ی آلمانی را از سرراخ خویش به زیر افکند، مگر آنکه سدهای عمومی عصر سیاسی حاضر را از پیش پای بردارد.

نه انقلابی رادیکال در آلمان روایایی اوتی‌بایی است و نه رهایی عمومی بشری، بلکه آنچه روایی و خیال‌پرداز آنهاست آن‌انقلابی ناتمام ویساوهار^۴، انقلابی صرافی‌سیاسی است؛ انقلابی که پایه‌های بنارا حفظ خواهد کرد. انقلابی چنین پاره‌وار و صرفاً سیاسی برچه‌پایه‌هایی استوار است؟ براین پایه که بخشی از جامعه بورژوازی^۵، خود را رهاساز دویه حاکم همگان بدل کند؛ بر این پایه که یک طبقه‌ی معین از جایگاه ویژه‌اش، به رهاسازی همگانی جامعه اقدام کند. این طبقه، همه‌ی جامعه را آزاد خواهد کرد، اما تنها با این پیش‌شرط که همه‌ی جامعه خود را در جایگاه این طبقه بباید، و بنابراین، به عنوان مثال، مالک‌پول و تحصیلات شود و یا هر چقدر که می‌خواهد بست آورد.

هیچ طبقه‌ای در جامعه بورژوازی نمی‌تواند چنین نقشی را ایفا کند، بی‌آنکه لحظه‌ای در خویش و در توده‌ها هیجان برانگیزد، لحظه‌ای که در آن، با همه‌ی جامعه برادر ویگانه شود، خود را به جای آن [= جامعه] بنشاند و به مثابه‌ی نماینده‌ی [خواسته‌ای] عمومی آن پذیرفت و به رسمیت شناخته شود، لحظه‌ای که خواسته‌ها و حقوقش در حقیقت خواسته و حقوق خود جامعه

^۱ politisch-ästhetische Gourmanderie ^۲ فردریک ویلهلم چهارم ^۳ partielles/ partial/ teilweise ^۴ demokratisch ^۵ autokratisch ^۶

بلکه هرسپهری از جامعه‌ی بورژوایی چنین وضعی دارد که پیش از آنکه پیروزیش را جشن‌بگیرد، شکستش را تجربه می‌کند؛ پیش از آنکه از سده‌ای مقابله‌بگذرد، سده‌ای ویژه‌ی خویش را می‌سازد؛ پیش از آنکه بتواند خود را به موجودی جسور بدل‌سازد، خود را به موجودی بزدل ببدل‌می‌کند؛ بنابراین، پیش از آنکه موقعیت ایفای یک نقش بزرگ را در اختیار گیرد، [آن موقعیت] سپری شده است؛ هر طبقه، به مجرداً نکه نبرد را با طبقه‌ای که بالای سراور قرار گرفته‌می‌آغازد، در نبرد با طبقه‌ای که زیرا او قرار دارد در گیرمی‌شود. از همین رو، اشراف خود را در گیرنبرد علیه پادشاهی، بوروکرات خود را در گیرنبرد علیه اشراف، و بورژوازی خود را در گیرنبرد علیه همه‌می‌باید؛ واین در حالی است که پرلتاریات‌از پای در راه نهاده است که خود را در نبرد علیه بورژوازی بباید. طبقه‌ی میانی^۱، به سختی این شهامت را در دکه‌ای زدیدگاه خویش، اندیشه‌ی رهایی را در یادو هم‌مازکنون، تحول اوضاع اجتماعی و پیشرفت تئوری سیاسی، این موضع را که نهایاً دست‌کم مشاجره برانگیز اعلام می‌کند.

در فرانسه، کافی است آدم‌چیزکی باشد تا بخواهد همه‌چیز بشود در آلمان، اگر آدم‌خواه‌دار همه‌چیز صرف‌نظر کند، باید هیچ باشد. در فرانسه، رهایی پاره‌وار، دلیل [رهایی]^۲ همگانی است. در آلمان، رهایی همگانی شرط بلا منازع^۳ هر رهایی پاره‌وار است. در فرانسه باید فعلیت^۴ [رهایی] سازی مرحله‌ای [در آلمان باید عدم امکان رهاسازی مرحله‌ای، انگیزه‌ای برای تولد تمام‌آزادی باشد]. در فرانسه، هر طبقه‌ای زمردم به لحاظ سیاسی ایده‌آلیست است و خود را بلا واسطه، نه به عنوان طبقه‌ای ویژه، بلکه به عنوان نماینده‌ی کل نیازهای اجتماعی می‌شناسد. بنابراین نقش رهایی بخش [جامعه‌آدم] میان

۱. در پانویس متن فرانسه‌آمده است: "منظور طبقه‌ی بورژواست. این اصطلاح همچنین از سوی انگلیس در کتاب 'وضع طبقه‌ی کارگر انگلیس' مورد استفاده قرار گرفته است."

۲. معمولاً را "حماسی" ترجمه می‌کنند، اما رساننده‌ی معناییست. در اینجا مظنم مقایسه‌ی دونوع نمایش است. در نمایش اپیک، واقعیت و هزل از مجرای اغراق به هم آمیخته‌اند.

یک لحظه، با جان خلق‌هم‌هویت پنداشت؛ هیچ‌رسته‌ای چنان استعداد ذاتی^۱ ای راندار دکه به موجب آن، قدرت مادی را به سوی قهرسیاسی برانگیزد و این جسارت انقلابی راندار دکه این جمله را برق‌حریف بکوبیدکه: من هیچ نیستم ولی با یستی همه‌چیز باشم.^۲ اخلاق و صداقت عمدۀ آلمانی را نه تنها [اخلاق و صداقت] افراد، بلکه [اخلاق و صداقت] طبقات را نیز - بیش از هر چیز نوعی خودپرستی در ویشانه^۳ [وی نیاز از جهان]^۴ می‌سازد که به محدودیت‌های عالیه او بکار آیند. بنابراین رابطه‌ی سپهرهای مختلف جامعه‌ی آلمان با یکدیگر، رابطه‌ای در اماییک نیست، بلکه اپیک است.^۵ هر سپهری، آگاهی یافتن از خویش را می‌آغازد و خود را در کنار دیگران با همه‌ی ادعاهای حقوق‌شان جای می‌دهد [واین]^۶، بلا فاصله پس از آنکه هر سپهر تحت فشار قرار می‌گیرد، صورت نمی‌بندد، بلکه به محض آنکه بدون دخالت خودش، اوضاع زمانی چنان مبنای مناسبی به اعراضه می‌کند که او می‌تواند فشار را بر آن اعمال کند. حتی اتکا به نفس اخلاقی طبقه، میانی آلمان، تنها براین آگاهی متنکی است که این طبقه نماینده‌ی عام میانه‌حالی بی‌فرهنگانه‌ی همه‌ی طبقات دیگر باشد.^۷ در نتیجه، تنها پادشاهان آلمانی نیستند که بی‌هنگام بر تخت تکیه می‌زنند،

۱. genius / Genialität

۲. در پانویس متن فرانسه‌آمده است: این جمله اشاره‌ای است به عنوان بروشور معرفی که در سال ۱۷۸۹ از سوی "سیه" (Sieyès) انتشار یافت: دولت تی ییر چیست؟ همه چیز متأکن در جهان سیاسی چه بوده است؟ هیچ "اوچه‌می خواهد؟ می خواهد همه چیز بشود".

۳. egoisme modeste/modest egoism/bescheidene Egoismus

۴. این جمله را به نحو زیر هم‌شود ترجمه کرد: "... حاضر نیست از محدودیت‌هایی صرف‌نظر کنند و فرصت می‌دهد که آنها علیه باشند".

۵. عمولاً epic را "حماسی" ترجمه می‌کنند، اما رساننده‌ی معناییست. در اینجا مظنم مقایسه‌ی دونوع نمایش است. در نمایش اپیک، واقعیت و هزل از مجرای اغراق mal-à-propos (در اصل به فرانسه)

پرولتاریا از طریق حرکت‌گسترش یابنده‌ی صنعتی در آلمان پدیدمی‌آید؛ زیرا آفریننده‌ی پرولتاریا فقر ریشه گرفته از طبیعت نیست، بلکه فقری مفهومی‌افریده شده است. پرولتاریا آن‌ها‌ی نمی‌سازنده‌ی زیربار جامعه‌شانه خمکرده‌اند، بلکه توده‌های روبه‌افزایش انسانی - آنها که از تجزیه‌ی شدید جامعه، بویژه از تجزیه‌ی رده‌های میانی جامعه پدید می‌آیند - هستند که پرولتاریا می‌سازند، اگرچه به تدریج، همان‌گونه که از هم اکنون آشکار است، فقرناشی از طبیعت و بنده‌ی مسیحی - زرمنی نیز به صفات آن خواهد پیوست.

پرولتاریا با اعلام انحلال نظام تاکنوی جهان، تنها رازه‌ستی خویش را بر ملامی سازد، زیراً وست که انحلال واقعی^۱ این نظام جهانی است، اگر پرولتاریاست که نفی مالکیت خصوصی را خواستار است، از آنروز است که او آنچه را که جامعه به پرسنی‌بیش ارتقا داده است، آنچه را که در او به مثابه‌ی دستاورده منفی جامعه - بی‌آنکه خود در آن دخالتی داشته باشد - پیکر یافته است، به پرسنی‌بیش جامعه ارتقا خواهد داد. در نتیجه، پرولتاریا با همان حقی خود را به جهان در حال تکوین مرتبط می‌سازد، که پادشاه آلمان - آن‌زمان که خلق را خلقت خود، همان‌گونه که اسب را اسب خویش نامید - خود را با جهانی سپری شونده مرتبط می‌یافت. پادشاه با اعلام این‌که خلق^۲ مایملک او است، تنها این را زبر ملام‌ساخت که مالک خصوصی پادشاه است. همان‌گونه که فلسفه در پرولتاریا سلاح مادی خویش را می‌یابد، پرولتاریا نیز در فلسفه سلاح معنوی خویش را خواهد یافت؛ و به محض آنکه جرقه‌ی اندیشه بنیادا در این بنیاد خام‌خلق درگیرد، رهایی آلمانی‌ها [و تبدیل‌شان] به انسان تحقق خواهد یافت.

۱. de fait / actual / (ا) / faktisch

۲. این جمله را این‌طور همی‌شود ترجمه کرد: "۰۰۰ پرولتاریا با همان حقی به زبان دنیایی در حال تکوین سخن می‌گوید... مکه‌پادشاه آلمان به زبان دنیایی سپری شونده سخن می‌گفت..."

طبقات مختلف خلق فرانسه به نوبت و با حرکتی در اماتیک دست به دست می‌شود، تا سرانجام به طبقه‌ای می‌رسد که دیگر راهای اجتماعی را با انتکا به پیش شرط‌هایی که خود آنها بر شرایط ماوراء انسانی - والبته آفریده شده بوسیله‌ی خود جامعه‌ی انسانی - استوار نند، متحقّق نمی‌کند، بلکه بیشتر، همه‌ی شرایط‌هستی انسانی را بر مبنای رهایی اجتماعی سازمان می‌دهد، بر عکس در آلمان - جائی که زندگی عملی بی‌جان و در عین حال زندگی معنوی غیر عملی است - هیچ طبقه‌ای از جامعه‌ی مدنی، تازمانی که خود بواسطه‌ی موقعیت بلا واسطه‌اش، ضرورت مادی‌اش و زنجیره‌ایش بدینکار ناگزیر شود، نه نیاز و نه توان رهاسازی عمومی را دارد است.

پس امکان مثبت رهایی آلمان در کجاست؟

پاسخ: در سامان یابی طبقه‌ای باز تجیره‌های را دیکال؛ طبقه‌ای از جامعه‌ی مدنی که طبقه‌ای از جامعه‌ی مدنی نیست؛ رسته‌ای، که انحلال همه‌ی رسته‌های است؛ سپه‌ری که سرشت عامش را از رنج^۳ عامش دارد و هیچ حق ویژه‌ای طلب نمی‌کند؛ چرا که نه ناحقی ای ویژه، بلکه نفس ناحقی بر او اعمال می‌شود؛ [طبقه‌ای] که دیگر نه عنوانی تاریخی، بلکه عنوانی انسانی را می‌تواند طلب کند؛ [طبقه‌ای] که در مقابل یک جانبه‌بایی آمد هانیست، بلکه در مقابل همه جانبه‌باهمی پیش - شرط‌های دولت آلمانی قرار دارد؛ و سرانجام سپه‌ری که نمی‌تواند خویش را رهاسازد، مگر آنکه خود را از همه‌ی سپه‌رهای دیگر وازان‌جا، همه‌ی سپه‌رهای دیگر جامعه را هاکند؛ در یک کلام، [طبقه‌ای] که گمگشتگی^۴ تام انسان است و بنابراین تنها از طریق بازیابی^۵ تام انسان است که می‌تواند خویش را بازیابد. این انحلال^۶ جامعه، در پیکر رسته‌ای ویژه، همانا پرولتاریاست.

۱. souffrance/ suffering / Leiden

۲. perte totale/ loss/ Verlust (گمگشتگی تام)

۳. reconquête /redemption (ا) /rewinning (ا) / Wiedergewinnung

۴. dissolution/ dissolotion / Auflösung

خلاصه‌ی کلام . نتیجه‌این است که :
 تنها راه حل عملاً ممکن آزادی آلمان ، رهایی مبتنی بر آن تئوری ای است که انسان را والا ترین موجود برای انسان قلمداد کند . در آلمان ، رهایی از قرون وسطی ، تنها بایدین شیوه‌ممکن است که هم‌هنگام ، از پرروزی های پاره و از پرقرون وسطی نیز رهاشود . در آلمان هیچ شیوه‌ای از برداگی در هم شکستنی نیست ، مگر آنکه همه‌ی شیوه‌های برداگی در هم شکسته شود . آلمان پاسفت کرده ، انقلابی نتواند شد ، مگر آنکه از بن تابه سرانقلابی شود . رهایی آلمانی ، رهایی بشراست . مغز این رهایی فلسفه ، و قلب آن پرولتاریاست . فلسفه خود را متحقق نتواند کرد ، بی‌آنکه پرولتاریا بر این داد و پرولتاریا یارای درگذشت از خویش را ندارد ، مگر آنکه فلسفه را متحقق سازد . زمانی که همه‌ی شرایط درونی مهیا شود ، رستاخیز آلمان با بانگ خروس فرنگی^۱ اعلام خواهد شد .

چنین است : " . . . آلمان پاسفت کرده نمی‌تواند انقلابی کند ، مگر آنکه دست به انقلابی پی‌کن زند . " در متن (پ) اینطور : " . . . آلمان که به پا قرصی اش معروف است نمی‌تواند انقلاب کند ، مگر آنکه آن انقلاب ، انقلابی بنیادی باشد . " در اصل به معنای " گلی " ، کنایه از فرانسوی Gaulois Gallic / gallisch ^۲